32003R0002

4.1.2003 EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA L 1/26

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 2/2003, 19. detsember 2002, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2248/2001 ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Horvaatia Vabariigi vahelise stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu ning Euroopa Ühenduse ja Horvaatia Vabariigi vahelise vahelepingu kohaldamise korra kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 133,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu sõlmib ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Horvaatia Vabariigi vahel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu, millele kirjutati alla 29. oktoobril 2001 Luxembourgis (edaspidi "stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonileping").

(2) 29. oktoobril 2001 sõlmis nõukogu Luxembourgis ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja teiselt poolt Horvaatia Vabariigi vahel kaubandust ja kaubandusküsimusi käsitleva vahelepingu (edaspidi "vaheleping"). [1] Vaheleping jõustus 1. märtsil 2002, kuid seda kohaldati ajutiselt alates 1. jaanuarist 2002.

(3) Määrusega (EÜ) nr 2248/2001 [2] kehtestatakse kord kõnealuste lepingute teatavate sätete kohaldamiseks. On siiski vajalik kehtestada kord kõnealuste lepingute teatavate muude sätete kohaldamiseks.

(4) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleb vastu võtta vastavalt nõukogu 28. detsembri 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjonile antud rakendusvolituste kasutamise kord. [3]

(5) Seoses kaubanduse kaitsemeetmetega on asjakohane kehtestada erisätted, mis käsitlevad nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruses (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, kes ei ole Euroopa Ühenduse liikmed [4] sätestatud üldreegleid.

(6) Selle määruse kohaldamine peaks jätkuma ka pärast stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu jõustumist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrusesse (EÜ) nr 2248/2001 lisatakse järgmised artiklid:

"*Artikkel 7a*

Üldine kaitseklausel ja puuduste korral kohaldatavad sanktsioonid

1. Kui liikmesriik taotleb, et komisjon võtaks vahelepingu artiklites 30 ja 31 ning seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artiklites 25 ja 26 sätestatud meetmeid, esitab ta komisjonile lisaks taotlusele ka selle põhjendamiseks vajaliku teabe.

2. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 3285/94 (*) artikli 4 kohaselt moodustatud nõuandekomitee (edaspidi "komitee").

3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7.

4. Komitee võtab vastu oma töökorra.

5. Kui komisjon leiab liikmesriigi taotlusel või enda algatusel, et vahelepingu artiklites 25 ja 26 ning seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artiklites 38 ja 39 sätestatud tingimused on täidetud, siis ta:

— teavitab enda algatusel tegutsedes liikmesriike kohe ning liikmesriigi taotluse alusel tegutsedes viie tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist,

— konsulteerib komiteega ettepandud meetmete osas,

— teavitab samal ajal Horvaatiat ja teatab vahekomitees ning seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsiooninõukogus alustatud konsultatsioonidest vastavalt vahelepingu artikli 25 lõikele 4 ja artikli 26 lõikele 3 ning seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artikli 38 lõikele 4 ja artikli 39 lõikele 3,

— edastab samal ajal vahekomiteele ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsiooninõukogule kogu konsultatsioonideks vajaliku teabe vastavalt vahelepingu artikli 25 lõikele 3 ja artikli 26 lõikele 3 ning seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artikli 38 lõikele 3 ja artikli 39 lõikele 3.

([1]) EÜT L 330, 14.12.2001, lk 3.
([2]) EÜT L 304, 21.11.2001, lk 1.
([3]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.
([4]) EÜT L 56, 6.3.1996, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1972/2002 (EÜT L 305, 7.11.2002, lk 1).

6. Kui konsultatsioonide lõppemisel ei ole võimalik kasutada muud korraldust, võib komisjon pärast komiteega konsulteerimist otsustada asjakohaste meetmete võtmise vastavalt vahelepingu artiklitele 25 ja 26 ning seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artiklitele 38 ja 39.

Kõnealusest otsusest teatatakse kohe nõukogule, vahekomiteele ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsiooninõukogule.

Seda otsust kohaldatakse viivitamata.

7. Iga liikmesriik võib suunata lõikes 6 nimetatud komisjoni otsuse nõukogule kümne tööpäeva jooksul alates selle teatavakstegemisest.

Nõukogu võib kahe kuu jooksul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu võtta teistsuguse otsuse.

8. Kui komisjon otsustab mitte võtta vahelepingu artiklites 38 ja 39 ning seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artiklites 25 ja 26 sätestatud meetmeid, teavitab ta nõukogu vastavalt viie tööpäeva jooksul alates liikmesriigi taotluse kättesaamisest.

Iga liikmesriik võib komisjoni otsuse suunata nõukogule kümne tööpäeva jooksul alates kõnealuse teate kättesaamisest.

Kui nõukogu teatab, toimides kvalifitseeritud häälteenamusega, oma kavatsusest vastu võtta teistsugune otsus, teavitab komisjon sellest Horvaatiat ette ja teatab konsultatsioonide alustamisest vahekomitees ja pärast seda stabilisatsiooni- ja assotsiatsiooninõukogus, nagu on sätestatud vahelepingu artikli 25 lõigetes 3 ja 4 ning artikli 26 lõikes 3 ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artikli 38 lõigetes 3 ja 4 ning artikli 39 lõikes 3.

9. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega teha teistsuguse otsuse kahe kuu jooksul alates konsultatsioonide lõppemisest Horvaatiaga vahekomitees ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsiooninõukogus.

10. Konsultatsioonid vahekomitees ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsiooninõukogus loetakse lõppenuks 30 päeva möödumisel lõigetes 5 ja 8 sätestatud teatamisest.

Artikkel 7b

Erakorralised ja otsustava tähtsusega asjaolud

1. Kui tekivad erakorralised ja otsustava tähtsusega asjaolud vahelepingu artikli 25 lõike 4 punkti b ja artikli 26 lõike 4 ning seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artikli 38 lõike 4 punkti b ja artikli 39 lõike 4 mõttes, võib komisjon viivitamata võtta vahelepingu artiklites 25 ja 26 ning seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artiklites 38 ja 39 sätestatud meetmeid.

Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse viie tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

2. Komisjon teatab oma otsusest nõukogule.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni otsuse suunata nõukogule kümne tööpäeva jooksul alates kõnealuse teate kättesaamisest.

Nõukogu võib kahe kuu jooksul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu võtta teistsuguse otsuse.

Artikkel 7c

Põllumajandus- ja kalatoodete kaitseklausel

Olenemata artiklites 7a ja 7b sätestatud menetlustest, mis puudutavad vajalikke põllumajandus- ja kalatoodete meetmeid vahelepingu artiklite 18 ja 25 alusel ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artiklite 31 ja 38 alusel või lisade nagu ka protokolli 3 sätete alusel hõlmatud toodete kohta, võib meetmeid võtta vastavalt kehtivatele eeskirjadele, mis loovad põllumajandusturgude või kalandus- ja akvakultuuritoodete ühisorganisatsiooni, või vastavalt erisätetele, mis on vastu võetud asutamislepingu artikli 308 kohaselt ja kohaldatavad põllumajandus- ja kalatoodete töötlemissaaduste suhtes, nähes ette vahelepingu artikli 18 ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artikli 31 või vahelepingu artikli 25 lõigete 3, 4 ja 5 ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artikli 38 lõigete 3, 4 ja 5 kohaste tingimuste täitmist.

Artikkel 7d

Dumping

Juhul kui mingi tegevus tagab vahelepingu artikli 24 lõikes 1 ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artikli 37 lõikes 1 sätestatud meetmete rakendamise ühenduse poolt, otsustatakse dumpinguvastaste meetmete kehtestamine vastavalt nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruses (EÜ) nr 384/96 ette nähtud sätetele kaitse kohta doteeritud impordi eest riikidest, kes ei kuulu Euroopa Ühendusse, (**) ja vahelepingu artikli 24 lõikes 2 ning seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artikli 37 lõikes 2 sätestatud menetlusele.

Artikkel 7e

Konkurents

1. Kui mingi tegevuse puhul võib olla põhjendatud vahelepingu artiklis 35 ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artiklis 70 sätestatud meetmete kohaldamine ühenduse poolt, otsustab komisjon pärast enda algatusel või liikmesriigi taotlusel kõnealuse juhtumi uurimist, kas selline tegevus on lepinguga kooskõlas. Vajadusel teeb ta nõukogule kaitsemeetmete vastuvõtmise ettepaneku, misjärel viimane toimib asutamislepingu artiklis 133 sätestatud korras, välja arvatud 6. oktoobri 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 2026/97 hõlmatud abiga seotud juhud kaitseks doteeritud impordi eest riikidest, kes ei kuulu Euroopa ühendusse, (***) mil meetmeid võetakse kõnealuses määruses

sätestatud korras. Meetmed võetakse ainult vahelepingu artikli 35 lõikes 9 ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artikli 70 lõikes 7 sätestatud tingimustel.

2. Kui mingi tegevus võib anda Horvaatiale põhjust kohaldada ühenduse suhtes meetmeid vahelepingu artikli 35 ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artikli 70 alusel, otsustab komisjon pärast juhtumi uurimist, kas tegevus on vahelepingus ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingus sätestatud põhimõtetega kooskõlas. Vajaduse korral teeb ta asjakohased otsused asutamislepingu artiklite 81, 82 ja 87 kohaldamisest tulenevatel alustel.

Artikkel 7f

Halduskoostöö pettus või eiramine

1. Vahelepingu artikli 30 ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artikli 43 tõlgendamise mõttes, nagu on nõutud päritolutõendite tõestamiseks, tähendab halduskoostöö eiramine muu hulgas:

— halduskoostöö puudumist, nagu päritolutõendite väljaandmise ja kontrollimise eest vastutavate tolli- ja valitsusasutuste nimetuste ja aadresside või tõendite ehtsust tõestavate pitserinäidiste edastamata või sellise vajaliku teabe ajakohastamata jätmist,

— korduv toodete päritolu tõendamise ja muude lepingute protokolli 4 nõuete täitmise ning päritolueeskirjade rikkumise tuvastamise ja takistamise puudumine või ebapiisavus,

— korduv keeldumine või lubamatu viivitus teha komisjoni taotlusel järjekordne päritolutõendi järelkontroll või teatada õigeaegselt selle tulemused,

— korduv keeldumine või lubamatu viivitus saada luba viia läbi Horvaatias haldus- ja uurimiskoostööd dokumentide ehtsuse või lepingute järgi soodusrežiimi andmiseks vajaliku teabe õigsuse tõestamiseks või läbi viia või korraldada asjakohaseid uurimisi päritolueeskirjade rikkumise tuvastamiseks või takistamiseks,

— korduv protokolli 5 kohaste sätete täitmatajätmine vastastikuse tollialase haldusabi andmiseks, kuivõrd see on asjakohane vahelepingu ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu kaubandussätete rakendamiseks.

2. Kui komisjon leiab liikmesriigi taotlusel või enda algatusel, et vahelepingu artiklis 30 ning seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artiklis 43 sätestatud tingimused on täidetud, siis ta:

— teavitab nõukogu,

— alustab viivitamata Horvaatiaga konsultatsioone nendes sätetes sätestatud asjakohase lahenduse leidmiseks.

Lisaks võib ta:

— paluda liikmesriike võtma kasutusele ettevaatusabinõusid, kui on vajalik kaitsta ühenduse finantshuvisid,

— avaldada *Euroopa Ühenduste Teatajas* teatise põhjendatud kahtluse kohta vahelepingu artikli 30 ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artikli 43 sätete rakendamise kohta.

3. Kuni lõikes 2 viidatud konsultatsioonidel on jõutud vastastikku rahuldava lahenduseni, võib komisjon otsustada võtta muud asjakohased meetmed, mida ta peab vajalikuks vastavalt vahelepingu artiklile 30 ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingu artiklile 43 koos lõikes 5 viidatud menetlusega.

4. Komisjoni abistab määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 248a kohaselt asutatud tolliseadustiku komitee. (****)

5. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7.

6. Komitee koostab oma töökorra.

Artikkel 7g

Teavitamine

Teatis vahekomiteele ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsiooninõukogule nagu on nõutud vahelepingus ja seejärel stabilisatsiooni- ja assotsiatsioonilepingus kuulub ühenduse nimel tegutseva komisjoni vastutusalasse.

(*) EÜT L 349, 31.12.1994, lk 53. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2474/2000 (EÜT L 286, 11.11.2000, lk 1).
(**) EÜT L 56, 6.3.1996, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1972/2002 (EÜT L 305, 7.11.2002, lk 1).
(***) EÜT L 288, 21.10.1997, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1973/2002 (EÜT L 305, 7.11.2002, lk 4).
(****) EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2700/2000 (EÜT L 311, 12.12.2000, lk 17)."

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 19. detsember 2002

Nõukogu nimel

eesistuja

L. ESPERSEN